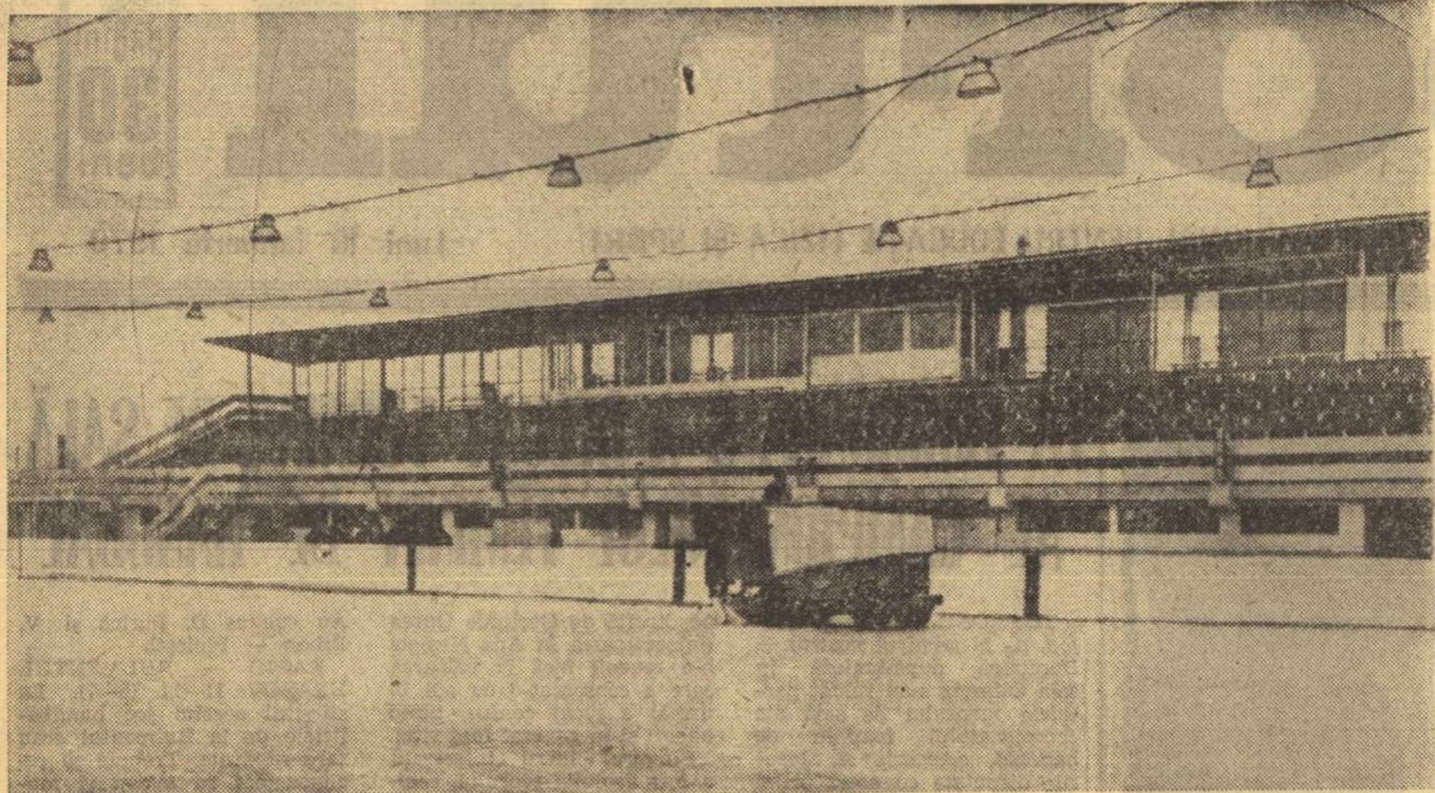

GALAȚIUL A REDESCOPERIT HOCHEIUL...

...Hocheiul, la rîndu-i, a redescoperit Galațiul! Nu. Nu este un simplu joc de cuvinte, ci o situație de fapt pusă în evidență — într-un mod mai mult decît elocvent — de foarte recenta inaugurare a patinoarului artificial din orașul de pe malul Dunării, a patra bază de acest fel din țara noastră.

Cînd a cunoscut, de fapt, Galațiul hocheiul? De mult, foarte de mult spun mai vîrstnicii. Mișu Flamaropol își amintea cu nostalgie că în 1938 echipa Telefon Club din București a jucat demonstrativ mai multe partide în localitate și la Brăila, că aceste meciuri, ca și inițiativele unor hocheiști (Lucasievici și Ștefănescu), stabiliți aici, au găsit un teren propice de dezvoltare pentru hochei, mai ales că și condițiile climaterice îngăduiau într-un an o activitate susținută de mai multe săptămîni și chiar de luni.

Pe planul competiției Galațiul a trăit prin Gloria CFR înainte de război și apoi prin Știința, echipă care în 1954 a jucat la București în turneul final al campionatului republican, clasîndu-se pe penultimul loc, șapte, înaintea Gheorghienilului.

Prezent la patinoar, Trandafir, unul dintre foștii jucători localnici arăta cunoscuților — așa, pentru rememorarea faptelor — un număr vechi al revistei Stadion în care citim între altele: „Știința Galați a fost un adversar destul de dificil pentru multe echipe". Și tot Trandafir, pornit pe drumul aducerilor aminte, a readus în actualitate numele vechilor săi colegi de sport: Stafie (a ajuns și în lotul republican), Ungureanu, frații Preisler și Gheorghian, Brînduș, Grigoriu, Berdan, Peev, Dinescu, Marin. Mulți dintre ei au ținut cu totdinadinsul să fie de față, plini de emoție dar și de mîndrie pentru orașul lor, la evenimentul inaugurării noului patinoar. Inginerul Anton Preisler, directorul șantierelor navale din Tr. Severin, aflat în interes de serviciu în localitate, și-a întrerupt pentru cîteva ore bucuria revederii cu familia pentru a-și satisface plăcerea de a fi martor la un vechi vis. Mai mult chiar, el a oficiat ca arbitru cronometror.

Au fost de-a dreptul emoționante clipele, imediat următoare inaugurării, în care acești vechi sportivi se îmbrățișau, ca și altădată după un succes al Științei. De altfel, am văzut mulți alți gălățeni, mai ales dintre constructori, îmbrățișîndu-se, iar președintele CJEFS, tov. Teodor Oprică, unul dintre cei care au contribuit activ la edificarea acestei baze sportive, avea pur și simplu ochii plini de lacrimi.

Patinoarul gălățean se află amplasat pe Bd. George Coșbuc. El a fost executat pe baza proiectului întocmit de D.S.A.P.C. Galați, proiectant de specialitate fiind ing. Vlad Munteanu. Construcția a fost realizată de Întreprinderea de construcții și montaj siderurgic iar instalația de răcire de întreprinderea Frigotehnica din București. Directorul general al I.C.S.M.G., tov. CORNEL CAZAN, un mare iubitor al sportului, cu care am avut o amplă, instructivă și foarte plăcută conversație, evident satisfăcut de reușita patinoarului ne spunea: *„Alături de toți ceilalți localnici care, într-un fel sau altul, au ajutat la ridicarea acestui patinoar, trăiesc astăzi o mare satisfacție. Același lucru vi-l vor spune, fără îndoială, toți, de la inginerul șef al șantierului și pînă la ultimul dintre muncitorii necalificați care au lucrat aici".* Aveam intenția, de ce să n-o spunem, să-i solicităm tov. Cazan unele date tehnice privind amploarea lucrărilor de construcție. Parcă anticipînd întrebarea dînsul ne-a spus: *„O construcție, oricare ar fi ea, nu trebuie văzută doar prin metri cubi de pămînt excavat, prin tonele de diferite materiale folosite, ci prin oamenii care au înălțat-o. De aceea, zic, să nu vorbim de asemenea unități de măsură ci de oameni, de inginerii Lucian Popescu și Alexandru Sorescu, de maistrul principal Alexandru Drăgan, de atîția alții care au pus inimă, multă inimă și energie în tot ceea ce au făcut."*

Patinoarul dispune, la ora actuală, de o tribună cu 1500 de locuri, avînd patru vestiare pentru echipe, două pentru arbitri, cabinet medical, încăperi diferite pentru secretariat, directorat (evident, este vorba de cel al C.M.), atelier pentru ascuțit patinele, bufet, administrație etc. Sînt gata, de asemenea, trei cabine pentru comentatorii de radio și T.V., o masă a presei cu pupitre și un centru de presă (centrală telefonică, patru cabine cu telefoane, trei telexuri, mese de scris etc).

O a doua tribună, lungă de 70 de metri (a cărei fundație a și fost executată) va fi înălțată la primăvară. Sub ea va fi amenajată o sală înzestrată cu cele trebuincioase activității atletice în timpul iernii. Pentru C.M. de hochei va fi montată însă o tribună din țevi metalice în care spectatorii — sugestia noastră — ar trebui să aibă locuri în picioare, pentru a-i spori capacitatea.

Farmece? Nu. Organizare excelentă! Simbătă spre prînz, cînd am vizitat pentru prima oară patinoarul, erau încă destul de multe lucruri rămase a fi executate, în special chestiuni ținînd de finisarea lucrărilor care, precum se știe, pretind o muncă migăloasă. Am zîmbit neîncrezători atunci cînd tovarășul Oprică s-a arătat absolut convins că pînă la ora 17, la inaugurare, totul avea să fie gata. N-am crezut nici măcar atunci cînd am văzut cîteva zeci de lucrători desfășurînd cu precizie o muncă de... stup. Spre surprinderea noastră, la ora 17 totul strălucea de curățenie și mirosea plăcut a nou!

Evident, inaugurarea oficială a patinoarului a arătat și unele mici, aproape neînsemnate deficiențe. Observațiilor critice formulate de specialiști și mai cu seamă de sportivi le vor urma în zilele următoare măsuri practice, astfel ca meciurile din cadrul „Cupei orașului București", programate aici la sfîrșitul lui ianuarie, să însemne, cu adevărat, ultima repetiție generală înaintea C.M.

Galațiul a mai avut simbătă o inaugurare. Întreprinderea de transport orășenesc a introdus în traficul local o nouă linie de autobuze (numărul 8) care face legătura directă între patinoar și centrul orașului.

De cînd iarna a poposit pe malurile Dunării, în oraș abia de s-au vîndut cîteva perechi de patine. De săptămîna trecută însă situația s-a schimbat radical. Avîndu-se, de acum, certitudinea gheții, unitățile comerciale locale au vîndut în cîteva zile mai multe patine decît în cele cîteva săptămîni de iarnă.

Am remarcat în tribună un om vîrstnic aplaudînd călduros evoluția sportivilor, insensibil la ploaia care se cernea din înalturi: *„Mă numesc Neculai Vasilescu, pensionar de la Șantierele navale. În tinerețe mi-a plăcut tare mult patinajul. Cu alții de vîrsta mea mergeam pe Brateșul înghețat și țin minte, nu o dată, am căzut în apă. Precum vedeți, eu am fost scos, alții însă nu. Începînd de astăzi am găsit o îndeletnicire bătrîneților mele. Voi veni zilnic cu nepoții la patinoar".*

Brașoveanca Mariane Klöchner a fost prima patinatoare care a evoluat pe noua bază iar Traian Trăușan, autorul celui dintîi gol al hocheiștilor.

Mașina „Rolba" de amenajat gheața și-a făcut din plin datoria. Spectatorii au aplaudat iscusința în conducerea ei a tehnicienilor Mircea Lupu și Spiridon Budelean, iar fostul internațional Vasile Boldescu aprecia calitatea gheții ca fiind superioară celei de la Poiana Brașov.

Prin darea în funcțiune a patinoarului gălățean, organizatorilor C.M. li s-a luat, cum se spune, o mare piatră de pe inimă. Cel puțin în ceea ce privește grupa C (programată între 13 și 22 februarie) există de acum asigurate toate condițiile. Rămîne să vedem ce se va întîmpla, în săptămînile următoare, cu gazda grupei B, patinoarul „23 August" din Capitală.

Romeo VILARA

ÎN PATRIA ELVEȚIANĂ A BOBULUI

(Urmare din pag. 1)

maximă de 16 grade și o pantă medie de 8,4 grade. Plecarea, situată în parcul Badrutt, se află la 1855 m altitudine, iar sosirea, în buza localității Celerina — la 1730 m. De-a lungul pistei se numără 13 viraje, dintre care cinci mari și 8 curbe. Punctele cele mai spectaculoase sînt „Sunny Corner" (virajul soarelui) și „Horse Shoe" (potcoava).

Punerea la punct a pistei — de care se ocupă fostul campion mondial din 1955, elvețianul Franz Kapus — a debutat la începutul lunii decembrie. În lipsa unei cantități suficiente de zăpadă, au fost instalate „tunurile de zăpadă" care produc elementul alb prin pomparea apei pe deasupra pistei.

Dintre reprezentanții numeroaselor țări participante la campionatele mondiale, favoriți potențiali se arată de pe acum: Italia (De Zordo și Gaspari), R.F. a Germaniei (Floth) la boblet, Elveția (Wicky), R.F. a Germaniei (Zimmerer, campion mondial 1969 la Lake Placid) la bobul de 4. Ion Panțuru pare a fi un outsider redutabil, mai ales în urma locului secund cucerit anul trecut la Lake Placid. Chiar dacă pilotul român nu și-a confirmat performanțele în acest sezon la Cortina, se știe în schimb că Panțuru preferă pista de la St. Moritz celei italiene. Campion european (Igls 1967), medaliat olimpic cu bronz (Grenoble 1968), secund la mondiale (1969), va reuși oare Panțuru să egaleze pe faimoșii săi înaintași, boberii români care au fost campioni ai lumii: Alexandru Papană — Dumitru Hubert (1933, la Schreiberhau) și Alexandru Frim — V. Dimitrescu (1934 la Engelberg, tot în Elveția)? Grație tuturor acestor succese, România figurează de pe acum printre marile națiuni ale bobului.

Iată de altfel statistica integrală a campionatelor mondiale 1924—1969, întocmită pe baza numărului de medalii (aur, argint, bronz și totalul lor):

1. Italia	17	18	7	42
2. Elveția	15	11	13	39
3. Germania	13	12	13	38
(în perioada postbelică R.F.G.)				
4. S.U.A.	9	11	14	34
5. M. Britanie	5	3	4	12
6. ROMÂNIA	2	2	2	6
7. Canada	2	1	3	6

Elena Mirza — 7,5 s pe 50 mg

În cadrul etapei orășenești a campionatelor de juniori mari, desfășurată în sala „23 August" din Capitală, **Elena Mîrza** a egalat recordul republican în proba de 50 mg cu 7,5 s. Alte cîteva rezultate bune: **C. Lihu 4,10** m la prăjină, **C. Dreptu** (născut 1953) 1,91 m la înălțime.

CONCLUZII

CĂILE UNEI SPECTACULOASE RETROGRADĂRI

Suita de articole inițiată de ziarul nostru, pe la mijlocul lunii decembrie, în scopul de a dezbate problemele cele mai spinoase ale crizei voleiului românesc a ajuns la capăt. Încercînd să găsim, cu sprijinul unor specialiști recunoscuți, punctele nevralgice ale acestei stări de fapt, am prezentat cîteva fenomene determinante în degringolada pe care voleiul a înregistrat-o în ultimii ani. Sintetizînd, am găsit următoarele cauze cardinale: îngustarea ariei voleibalistice prin neglijarea, în parte sau totală, a acestui sport la nivelele inferioare diviziei B (vină pe care și-o pot recunoaște organele sportive județene în primul rînd); ignorarea — chiar din timpul epocii de strălucire — a depistării și creșterii unei mase largi de elemente de valoare din care să se afirme voleibaliști de clasă. Aceasta pentru că atunci cînd exista o națională puternică federația de specialitate a „rumegat" ani de-a rîndul roadele unei munci cu mult anterioare. Și abia după ce a terminat... proviziile, și-a dat seama că uitase să se mai îngrijească de rezerve, că fusese ingrată cu „șlefuitorii de perle", iar aceștia renunțaseră între timp să le mai procure voleibaliști. Criza a fost oarecum întîrziată de vechii jucători care au mai rezistat pe baricade timpului implacabil, dar o dată cu retragerea lor s-a manifestat în toată amploarea ei, aducîndu-ne pe locuri modeste în ierarhiile marilor competiții. Tot ca urmare a dulcei visări și a îmbătării cu rezultatele deceniului de glorie, centre voleibalistice de mare productivitate în sportul de performanță (Timișoara, Cluj, Brașov etc.) s-au prăbușit în mediocritate. De asemenea, au fost menționate erori fatale pentru înalta performanță, datorate selecției neștiințifice și nejudicioase, la nivelul cluburilor, al echipelor divizionare, ceea ce a dus la scăderea valorică a campionatului intern, precum și greșeli săvîrșite în selecția și pregătirea loturilor naționale prin care a fost agravată retrogradarea pe scara valorilor internaționale. La toate acestea poate fi adăugată fără greș concepția deformată a multora dintre actualii voleibaliști despre sport, despre culorile naționale, despre stima pe care trebuie să o acorde spectatorilor — exigenți judecători ai evoluțiilor lor. Nu este, oare, o realitate faptul că voleiul de performanță se joacă astăzi din interes, nu din curata și sfînta pasiune care-i anima pe înaintașii actualei generații? Atitudinea aceasta s-a născut, firește, din mari carențe educative.

Am semnalat cu acest prilej și un fapt pozitiv — singurul — al ultimilor ani: reînființarea diviziei naționale școlare, de la care așteptăm regenerarea (să sperăm, și în domeniul concepțiilor despre sport) voleiului, infuzia de tineret valoros în toate echipele divizionare, multe dintre ele integralmente îmbătrînite, fără nici o perspectivă. Dar și la nivelul acestei vaste surse voleibalistice am semnalat vicii (existența formală a unor echipe, neproductivitatea școlilor sportive, diferențele uriașe între formațiile aceleiași serii etc.) care ar putea fi eliminate prin măsuri mai ferme din partea Ministerului Învățămîntului și federației de specialitate.

Desigur, toate reproșurile născute de această analiză s-au referit în primul rînd la neasigurarea, cu mult timp înainte, a elementelor de perspectivă, la munca insuficientă a antrenorilor și a federației. În prezent, cînd nici măcar jucătorii de o valoare mai ridicată nu sînt pregătiți îndeajuns — cantitativ și calitativ — pentru a alcătui echipe naționale care să ne reprezinte onorabil, pînă în momentul ivirii unei generații valoroase. Și le-am făcut aceste reproșuri, știind că, cu eforturi mai intense și bunăvoință, jucătorii și antrenorii puteau obține rezultate mai bune. Din păcate, în șirul analizei încheiate astăzi ne-au apărut cîteva teme pe care am ținut să le oferim specialiștilor din federație pentru a le dezbate. Mai ales că se axau în general pe munca lor, pe metodica „modernă" de pregătire care este indicată (oare ?) antrenorilor. Dar cum aceștia nu i-au înțeles conținutul realist, după cum n-au înțeles intenția noastră de a oferi cititorului un tablou veridic al voleiului, invitația a fost refuzată și taxată de însuși secretarul general al federației drept „o campanie negativistă". Poate că am negat noi sau colaboratorii noștri vreo medalie, vreun succes, vreun titlu obținute în ultimii 3 ani de primele noastre reprezentative și nu ne-am dat seama!

Păcat! Păcat că cititorii n-au avut prilejul să afle, de la sursa autorizată, cum au fost pregătiți voleibaliștii pentru „Cupa Mondială", cum a fost ridiculizată naționala de fete (cu două excepții, echipa primă) la europenele de junioare și cum s-a ajuns la derapieri de la morală, cum merg echipele noastre în Franța, R. F. a Germaniei și alte „puteri voleibalistice", ca să învețe de la începători cum se pierd meciurile. Dar cîte lucruri interesante nu ne puteau spune invitații noștri. De aceea poate au și refuzat. Și ne pare rău. Dar ne vom bucura să constatăm că pe viitor lucrurile se petrec invers. Atunci credem că invitația va fi acceptată.

Aurelian BREBEANU

ZIUA REVANȘEI...

(Urmare din pag. 1)

s-a ridicat la valoarea partenerilor, alcătuind un trio armonic închegat, combativ și animat de dorința revanșei pe care, de altfel, a și obținut-o. Echipa România I, alcătuită din N. Vestea, N. Papuc și Gh. Gîrniță, deși s-a comportat bine, n-a mai avut, totuși, strălucirea din proba individuală. Angajarea fizică totală din prima zi s-a făcut acum resimțită. Dacă amintim că nici cunoștințele tehnice ale componenților săi nu le egalează pe ale oaspeților din R.D.G., și dacă recunoaștem că nici cerultul (dificil pentru toți) și schiurile nu i-au ajutat în aceeași măsură ca pe învingători, avem tabloul complet al desfășurării evenimentelor și nu „explicația înfrîngerii" așa cum unii ar fi tentați s-o facă. Apoi, să nu uităm că prima noastră echipă a fost alcătuită din biatloniști și nu din specialiști ai probelor clasice de fond. Locul 3 a fost ocupat tot de o combinată: Iugoslavia—România, alcătuită din M. Zelenec, M. Simnic și juniorul român N. Cristoloveanu, care, asemeni lui Tudor, a avut o importantă contribuție în clasarea echipei sale. Locul 4: Ungaria, meritorie parteneră de întrecere și agreabilă surpriză valorică în fondul juniorilor. România II (Cojocaru, Catrici, Dihoi) ar fi putut evolua mai bine, ar fi putut ocupa un loc mai bun dacă n-ar fi fost prezente capriciile „răsfățatului adolescent" Gh. Cojocaru și dacă Dihoi ar fi „prins" o zi mai bună.

Aceeași organizare bună, promptă, competentă a completat fericit acest concurs care trebuie privit ca un test intermediar de verificare pentru următoarele competiții internaționale.

Rezultate tehnice: 1. Combinata R.D. Germană-România 2h:00,15; 2. România I 2h:01,56; 3. Combinata Iugoslavia-România 2h:04,35; 4. Ungaria 2h:07,23; 5. România II 2h:08,33; 6. Tractorul Brașov 2h:12,28. La întrecere au luat parte 14 ștafete.

NOILE COORDONATE ALE ATLETISMULUI DÎMBOVIȚEAN

Este cert că datorită măsurilor organizatorice luate în decursul sezonului trecut se poate vorbi, de acum, de un reviriment al atletismului din județul Dîmbovița, practicat, ani de zile, în mod sporadic, rezultatele puținilor sportivi nefiind nici măcar... modeste!

Pentru curmarea acestei stări nefirești de lucruri, conducerea C.J.E.F.S. a mobilizat profesorii de educație fizică din școlile generale și licee, la o activitate mai bună în vederea depistării de cadre tinere, capabile de progres. Cele mai talentate elemente au fost îndrumate apoi către centrele de pregătire de la Tîrgoviște, Pucioasa, Găiești și Moreni. Simpla enumerare a acestor patru localități vădește un fapt îmbucurător: în județul Dîmbovița activitatea nu a fost concentrată într-o singură localitate, așa cum se întîmplă în multe locuri, dîndu-se astfel posibilitatea reunirii mai facile a atleților la pregătire.

Dotarea centrelor de antrenament cu materialele necesare (garduri, saltele pentru sărituri, bloc-starturi, greutăți, discuri, cronometre pantofi cu cuie etc.) precum și încadrarea lor cu profesori calificați, inimoși, cu dragoste pentru îndeletnicirea aleasă, au făcut să se obțină în timp scurt cîteva rezultate promițătoare.

La centrul de atletism din Moreni, profesorul Romi Goicea, specializat în probele de sprint, are în persoana lui Cristian Pascu, un element de reală perspectivă (junior II fiind, a realizat 11,1 pe 100 m și 37,4 la 300 m, la o zecime de secundă de recordul național de juniori).

Centrul din Tîrgoviște (antrenor Marin Dumitrescu), a fost profilat pentru probele de aruncări. Și aici activează o serie de tinere speranțe cum ar fi Georgeta Tache, Luminița Bivolaru, Liliana Voicu care, îndrumate cu competență, au șanse mari de progres.

Din rîndurile atleților celui de al treilea centru, Găiești, (antrenor Dumitrescu Laurențiu) specializat în probele de sărituri, s-a remarcat foarte tînărul Cezar Vasilescu, campion național la copii.

În fine, ultimul centru, cel din Pucioasa (antrenor Ion Cosma) a pregătit concurenți, în special, pentru probele de semifond și fond. Trebuie subliniat că din acest centru au făcut parte majoritatea componenților echipei județului Dîmbovița care, după cum se știe, a obținut un succes meritoriu (primul loc pe țară), la cea mai importantă competiție de masă „Crosul tineretului".

Desigur că numai antrenamentele, fără concursuri permanente, nu ar fi putut duce la accelerarea progresului, la călirea tinerilor atleți în focul întrecerilor. A fost deci salutară inițiativa conducerii C.J.E.F.S. de a organiza un campionat la nivel județean. Alături de echipele celor patru centre amintite a participat și reprezentativa localității Titu. Întrecerile, desfășurate de-a lungul a patru etape, au dat cîștig formației centrului din Tîrgoviște și au permis, totodată, obținerea de noi recorduri județene. Cu acest prilej antrenorii au putut trece la alcătuirea unei reprezentative a județului, care a participat la un meci triunghiular cu Școala sportivă Ploiești și Școala sportivă Pitești.

Apoi un alt „triunghiular" (Dîmbovița — Teleorman — Olt) a întărit speranțele că, într-un viitor nu prea depărtat, echipa poate aspira la promovarea în divizia B.

Pentru acest an sînt prevăzute noi măsuri organizatorice menite să dinamizeze și mai mult activitatea atletică. Astfel se preconizează ca și la Titu să funcționeze un centru atletic; se contează pe o participare mai „consistentă" la diferitele concursuri; pentru prima dată se vor introduce în program probe ce necesită condiții speciale, cum ar fi 3000 m obstacole, ciocan și prăjină etc.

În acest fel, îndeplinindu-se fără întîrziere deziderate propuse, se poate „ataca" — credem, cu succes — obiectivul amintit: participarea în categoria secundă a diviziei naționale de atletism.

Emilian GEORGESCU

La ordinea zilei — loturile și pregătirile pentru C. M. de tineret

Puncte de vedere exprimate în Biroul federal

Chiar din prima lună a anului, tinerii noștri scrimeri au intrat în stare de alertă. Semn că se apropie un eveniment sportiv deosebit, în speță campionatele mondiale de la Minsk. Pregătirile decurg într-o atmosferă de mare interes, iar antrenorii au și început să-și formuleze unele concluzii.

Ultima ședință a biroului federal a avut ca principal punct pe ordinea de zi stabilirea loturilor și asigurarea unor concursuri de verificare, cu solicitări progresive.

Un număr de 5 trăgători au fost incluși, de la prima... citire, în lotul masculin de floretă: **Ursovici, Ștefan, Bănică, Dinu** și **Micloș**. Sînt fără dubiu trăgătorii cei mai de nădejde la această probă, unii dintre ei cu rezultate remarcabile, chiar în competiții la nivelul seniorilor. Candidații la lot, **Hetz, Cioară** și **Ruff**, rămîn să mai fie văzuți în primele concursuri oficiale ale anului.

Pentru fete, sufragii unanime au întrunit floretistele **Magdalena Bartoș, Eva Lenghel, Aniuța Alexandrov, Ecaterina Fenieș** și **Nina Halchin**. Îmbucurător este însă și faptul că foarte aproape de potențialul acestui lot se află și cel al rezervelor, care le include pe **Eva Palai, Elena Pricop, Ana Halchin, Viorica Draga, Elisabeta Doară** și **Mariana Ostafi**. În schimb, a provocat îngrijorări faptul că una din floretistele de perspectivă, **Luminița Popescu** se află în regres, la fel ca și **Ana Gîrbea**, cu o evoluție mai puțin concludentă, anul trecut.

Cvintetul de spadasini, unde în general există mai puține elemente în prim plan, a fost destul de ușor de alcătuit: **Bunea, Bălan, Cărămidă, Stancu** și **Ștefănescu**. Rămîne să mai fie încercați **Butuman, Szabo, Bărăgan, Török** și **Ionașcu**. Surprinde, desigur absența lui **Podeanu**. În pofida faptului că se numără printre cei mai talentați spadasini din tînăra generație, el a fost exclus din lot pentru acte neconforme cu etica sportivă. Este de apreciat nu numai fermitatea biroului federal, ci și aceea a clubului Electroputere Craiova, de care aparține acest scrimer: ea a cerut expres conducerii federației o sancțiune exemplară.

O situație limpede este și la sabie, unde **Crăițaru, Vlad, Lupuțiu, I. Pop** și **Iliescu** nu au nici contracandidați la lot. Biroul federal a lăsat însă o portiță deschisă și altor tineri sabreri cum sînt **Marin, Mocanu, Androne** și **Oancea**.

Paralel cu pregătirea efectuată la cluburi sau în loturi, tinerii scrimeri la care ne referim vor fi verificați și cu prilejul unor întreceri internaționale. Prima de acest fel va avea loc chiar în zilele care urmează, în Polonia. Apoi, peste puțin timp (24—25 ianuarie) elita scrimei noastre va participa la un important concurs găzduit de capitala Bulgariei. **Vor face deplasarea toți componenții loturilor mai sus-amintite. Le amintim cu acest prilej că sînt convocați la sediul federației, miercuri 21 ianuarie, la ora 12.**

Tot în Bulgaria, la Plovdiv, (21—22 februarie) vor evolua cîțiva trăgători din loturile de floretă băieți și sabie. Va urma turneul speranțelor olimpice de la Budapesta, programat între 25 februarie și 4 martie. De fapt, repetiția generală a campionatelor mondiale. Ultimul „colocviu" internațional va avea loc la Iași, cu ocazia meciului bilateral de sabie România-Bulgaria și în care vor apare pe planșă cîțiva dintre trăgătorii din lotul de tineret.

Verificări indirecte dar la fel de utile vor fi realizate și prin intermediul altor concursuri și competiții, la nivelul seniorilor — „Cupa Spreafico" (Milano), „Cupa Martini" (Paris), „Cupa Martini" (Torino), „Cupa Monal" și „Cupa Adrien Romel" (ambele la Paris) etc.

Apare deci evidentă preocuparea biroului federal de a realiza o verificare foarte serioasă a loturilor de tineret. Și este foarte bine. Numai astfel ele se vor prezenta cu fruntea sus la Minsk.

T. BRADEȚEANU

Campionatul feminin de handbal

(Urmare din pag. 1)

opusă de adversarele lor. Au marcat: Ilie (7), Dincă (4), Matache (3), Constandache (2), Nedelcu (2), Papa — Confecția; Brezaie (4), Birthelmer (3), Dragoș, Chitea — C.S.M. Sibiu. Au condus V. Cojocaru și T. Andreia — Craiova.

UNIVERSITATEA TIMIȘOARA — IEFS 11—8 (5—3). Partida a fost dominată tactic în primele sale minute de studentele bucureștene care au încercat, prin prelungirea atacurilor, să scoată din ritm formația campioană a țării. Ele au reușit în parte acest lucru (min. 17: 2—1 pentru Universitatea) dar spre finalul primei reprize timișorencele și-au revenit oarecum obținînd un avantaj minim. În repriza secundă ambele echipe au jucat ceva mai rapid, scorul evoluînd în favoarea timișorencelor la diferență mică. Au înscris: Metzerrath (5), Neghină (3), Szekely, Hrivniak, Onofraj — Universitatea; Băicoianu (3), Mohanu, Guță, Bunea, Pepene, Tomanischka — I.E.F.S. Au arbitrat P. Radvani (Cluj) și M. Grebenișan (Tg. Mureș).

UNIVERSITATEA BUCUREȘTI—PROGRESUL 25—17 (15—8). Soarta victoriei s-a decis în ultimele cinci minute ale primei reprize, deoarece în min. 20 scorul era 8—8 iar pînă la sfîrșitul reprizei studentele au înscris 7 puncte. În general, partida a fost plăcută de urmărit, ambele formații practicînd un handbal curat. Principalele realizatoare: Arghir (12) pentru Universitatea și Seceleanu (5) pentru Progresul. Au condus P. Cîrligeanu și G. Popescu — București.

Astăzi au loc următoarele întîlniri: ora 15 — Rapid — Progresul; ora 16,10 — Constructorul Timișoara — C.S.M. Sibiu; ora 17,20 — Universitatea Timișoara — Rulmentul Brașov; ora 18,30 — Universitatea București — Confecția; ora 19,40 — Voința Odorhei — I.E.F.S.